

عنوان مقاله:

بررسی تحولی اثر خلق مثبت بر انعطاف پذیری شناختی و رابطه آن با خلاقیت

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 16، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

الهه نجفعلی قندهاری - دانشگاه شهید بهشتی پژوهشکده علوم شناختی و مغز

ستاره مختاری - استادیار گروه روانشناسی شناختی، پژوهشکده علوم شناختی و مغز، دانشگاه شهید بهشتی

خاطره برهانی - پژوهشکده علوم شناختی و مغز دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خلق مثبت و انعطاف پذیری شناختی از عوامل تقویت کننده خلاقیت شناخته می شوند. مطالعه حاضر با این فرض که خلق مثبت احتمالا با اثرگذاری بر انعطاف پذیری شناختی موجب ارتقا خلاقیت می شود، این مهم را در بازه سنی ۸ تا ۱۲ سال بررسی کرده است. روش پژوهش: جامعه پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر ۸ تا ۱۲ ساله مناطق ۴ و ۸ شهر تهران بودند. از جامعه پژوهش ۶۰ نفر در دو گروه سنی ۸ تا ۱۰ ($80/8 \pm 76/0$) و ۱۰ تا ۱۲ ($20/11 \pm 76/0$) سال به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شد. پس از جایگذاری تصادفی افراد در گروه های پژوهش بر مبنای حالت خلقی القا شده و سن آن ها، افراد با استفاده از نسخه کامپیوتری آزمون کارت های ویسکانسین (۱۹۴۸) و آزمون تفکر خلاق تورنس (۱۹۷۴)، مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده های گردآوری شده با استفاده از آزمون های آماری تی مستقل، ضریب همبستگی پیرسون، یو مان-ویتنی و مدل رگرسیونی متغیر میانجی هیز (۲۰۱۷) تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: تحلیل مدل رگرسیونی نقش میانجی انعطاف پذیری شناختی میان حالت خلقی و نمرات افراد در آزمون خلاقیت را تایید کرده و نشان داد خلق مثبت موجب بهبود انعطاف پذیری شناختی افراد و بواسطه آن عملکرد بهتر آن ها در آزمون خلاقیت می گردد. نتیجه گیری: یافته های این پژوهش به عنوان شاهی علمی اهمیت حالات خلقی و تاثیر آن بر میزان انعطاف پذیری شناختی و عملکرد خلاقانه در کودکان را نشان می دهد و بر ضرورت در نظر گرفتن این مسئله در محیط های آموزشی با هدف ایجاد و تقویت تفکر خلاقانه در کودکان تاکید داشت.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری شناختی، خلاقیت، خلق مثبت، مراحل تحولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1449959>

